

Zondag 21 mei 9.30 uur Zangdienst
Collecten: 1. Voedselbank Westland 2. Kerk

Komende diensten

Zondag 28 mei 9.30 uur ds. Marjan Zebregs. Eerste Pinksterdag
Zondag 4 juni 9.30 uur ds. Carel van der Meij, Voorschoten

Bij de dienst van 21 mei

De zondag tussen Hemelvaartsdag en Pinksteren wordt van oudsher Wezenzondag genoemd. De leerlingen zijn verweesd achtergelaten toen Jezus ten hemel voer en de heilige Geest nog niet was uitgestort. Op deze zondag staat het uitzien naar de komst van de Geest centraal. Want zonder de Geest zullen wij niet bij machte blijken het geloof vol te houden. Het besef dat we het geloof niet helemaal zelf kunnen maken, maar hulp van boven nodig hebben, is belangrijk en uniek voor deze zondag. De liturgie is voorbereid en wordt uitgevoerd door gemeenteleden.

Van de diaconie

Op zondag 21 mei is de *eerste* collecte bestemd voor Voedselbank Westland. Elke week verstrekt de voedselbank gratis voedsel aan mensen in Westland die van heel weinig geld moeten rondkomen. Net als andere voedselbanken verzamelen we daarvoor levensmiddelen. Daarmee stellen we gevarieerde pakketten samen die zijn afgestemd op de grootte van de gezinnen die klant zijn. Momenteel delen wij wekelijks uit aan zo'n 200 gezinnen, dat zijn ongeveer 650 monden.

De *tweede* collecte is bestemd voor de kerk. Doet u weer mee?

Beide doelen van harte aanbevolen!

U kunt bijdragen aan de collecte met een gift in de mandjes bij het uitgaan van de kerk, of door overmaken op de rekening van Diaconie/ZWO Protestantse Gemeente o.v.v. "Voedselbank", en aan de kerk. Hartelijk dank!

Agenda

Donderdag 25 mei 15.00 uur schilderworkshop in De Lichtbron
Dinsdag 6 juni 10.00 uur gespreksgroep in De Lichtbron

Uit de gemeentevergadering

Op 13 april hebben we de een gemeentevergadering gehouden waarin we u de vraag voorlegden: "waar verlangt u naar voor onze gemeente". Daar zijn een aantal verlangens uit gekomen die misschien wel realiseerbaar zijn. In de gemeentevergadering van 11 mei hebben we het beleidsplan voor de komende jaren

vastgesteld en daarin hebben we geloof op nummer 1 gezet. Daar zal het de komende jaren om moeten draaien. Maar het betekent ook dat we er zelf in moeten blijven geloven. En vanuit dat geloof moeten er ook handjes gevonden worden die het werk gaan doen. En daar zitten we als kerkenraad wel met een probleem.

De uitkomsten van de 13 april vergadering hebben we op de kerkenraadsvergadering van 17 april besproken. En om maar meteen met de deur in huis te vallen: het viel ons niet mee. We hadden er veel aandacht en moeite in gestoken om de hele gemeente te informeren en dat leidde niet tot een opkomst van mensen die we anders ook al niet zien. Met andere woorden dit is het clubje waar we het mee moeten doen. In de afgelopen jaren is ons ledenbestand met een kwart afgenomen. Zoals we allemaal kunnen zien wordt die groep kleiner en de mensen ouder. Er overlijden mensen, er verhuizen mensen en er zijn ook mensen die aangeven geen binding meer met de kerk te voelen en zich laten uitschrijven. En dat stelt de kerkenraad voor de vraag: hoe lang hebben/kunnen we nog?

Het is een patroon dat we op meer plekken in onze gemeente zien. De kerkdiensten worden door een kleinere groep bezocht, het wordt moeilijker ambtsdragers te vinden, ook voor sommige taken zijn er flinke inspanningen nodig om die rond te krijgen. Dat is niet alleen bij onze gemeente zo, want binnen de PKN zijn we geen uitzondering. Eerder is het een regel dat alles meer moeite kost of soms helemaal niet meer lukt. De Protestantse Kerk in Nederland wordt elk jaar 3 procent kleiner. Dat komt voor 40 procent door vergrijzing en overlijden en voor 60 procent door uittreeders. Dit zijn vooral jongeren. Weet u bijvoorbeeld dat 40 procent van de predikanten binnen de PKN de komende zeven jaar met emeritaat gaat? En dat die niet vervangen kunnen worden door nieuwe predikanten? Voor kerkenraadsleden putten we de laatste tijd eigenlijk alleen nog maar uit mensen die ooit al eens eerder ambtsdrager zijn geweest.

De uitkomst van de laatste gemeentevergadering geeft wel een aardig aantal nieuwe of hernieuwde ideeën, maar hebben we wel de handjes om dit uit te voeren? En voor de mensen die nu in de kerkenraad zitten de vraag: beleef ik daar zelf nog aardigheid aan of voelt het meer als een corvee? Hoeveel tijd en energie stoppen we bijvoorbeeld in de voorbereiding en uitvoering van de vieringen in de Stille Week en Pasen en hoeveel mensen komen daar nog op af? Maar misschien is de achterliggende vraag wel: "geloven we er zelf eigenlijk nog wel in?"

De eerste aanwijzing hiervoor zal de komende tijd moeten blijken als we op zoek zijn naar nieuwe ambtsdragers. Na de zomer treden er drie mensen terug en daar zoeken we vervanging voor. En iedereen zal wel goede redenen kunnen vinden waarom hij of zij niet beschikbaar is, maar als iedereen zo denkt komt het voortbestaan van De Lichtbron wel ter discussie te staan. Bovendien hebben de mensen die nu in de kerkenraad zitten misschien wel even goede redenen om niet beschikbaar te zijn, maar blijven ze toch!

Als de gemeente deze uitnodiging niet oppakt komen we wat de kerkenraad betreft voor de vraag te staan of en hoe we nog verder door kunnen als gemeente. En daarbij ziet de kerkenraad in beginsel twee mogelijkheden. De eerste is we gaan zo lang mogelijk zelfstandig door, waarbij we steeds verder krimpen en er steeds meer dingen die we nu gewoon vinden onder druk komen te staan. En als tweede mogelijkheid zien we dat we opgaan in een groter geheel.

Deze vraag hebben we de aanwezigen in de gemeentevergadering van 11 mei ook voorgelegd. Gewoon om eens te peilen hoe men erover dacht.

De uitkomst van die peiling was als volgt:

De huidige situatie zo lang mogelijk behouden: 2 stemmen

Aansluiting zoeken bij een andere gemeente:

Als collectief: 4 stemmen

Als individu: 12 stemmen

Op één formulier zijn alle opties opengehouden.

Op de vraag 'Aan welke termijn denkt u als aansluitingsdatum', zijn er jaartallen aangegeven tussen 2025 en 2030. Er is geen duidelijk jaartal dat er uitspringt. We kunnen nu twee dingen doen, een soort "Stil maar, wacht maar" of "God roept ons allen tot de daad".

De keuze is aan de gemeente!

Jan Stolk en Harmke Verkerk

SAVE THE DATE

11 juni 2023

16:00 tot 18:00 uur

Mariaschool
Koningsspil 47
2291 MB Wateringen

25 mei 15 uur Schilderworkshop Pinksteren

Zondag 21 mei is de laatste dag dat u zich op kunt geven voor de schilderworkshop in De Lichtbron. Introducees zijn van harte welkom.

Loes Wiersma uit Voorburg heeft veel ervaring met het begeleiden van groepen kerkgangers in het maken van een uniek schilderstuk.

De wonderlijke ontmoeting

Geïnspireerd door de profetie van Jesaja tijdens de Babylonische ballingschap

De Judeeërs zaten bij elkaar. De rabbijn had net gesproken, zoals elke sabbat.

Ze keken elkaar eens aan. Ze kenden elkaar al lang. Het voelde goed, vertrouwd.

Maar ergens knaagde er ook wat. Hun groepje werd steeds kleiner.

Niet dat er een groot meningsverschil was geweest, waardoor mensen waren afgehaakt. Die ziektegolf had ook in hun groep toegeslagen, maar of dat nou echt een verklaring was?

De gedachten gingen terug naar vroeger. Toen kinderen duidelijk aanwezig waren op de wekelijkse ontmoeting. Maar ja, als ze eerlijk waren. Eigenlijk waren het maar een paar gezinnen. Zagen ze kinderen en hun ouders niet vooral op de vooravond van het grote feest met de musical? Op de wekelijkse sabbat kwamen vooral grootouders.

'Niet te somber zijn', zei één van de groep. 'De laatste keer liepen Judese kinderen mee op 23 december. 'Klopt helemaal', zei een ander, 'maar geen van deze kinderen wilde meezingen in

het kinderkoortje of een rol vervullen in het verhaal. Terwijl het maar een paar keer oefenen was.'

'Dat is waar', zei weer een ander. 'En je ziet die kinderen ook niet, als we een paar keer per jaar op de middag van sabbat iets organiseren, waar ze samen met andere kinderen kunnen spelen en knutselen. De ouders of grootouders kunnen zelfs meekomen. Hoe mooi wil je het hebben? Maar, eerlijk is eerlijk, ik ga er zelf ook niet naar toe met mijn kleinkinderen.'

Het werd stil. 'Niet somber worden', herhaalde iemand. 'We hebben nog steeds onze wekelijkse ontmoeting'. 'Ja, dat is zo', reageerde een ander. 'Maar zeg eens eerlijk, hoe lang zal dat nog duren en hoe inspirerend vind jij het met zo weinig mensen? Even los van de rabbijn, die de dienst leidt. Want het Woord van onze God klinkt altijd. En altijd bidden en zingen we en ontvangen we de zegen. Soms is er bijzondere muziek in onze wekelijkse ontmoeting: een zangeres, een koor, een trompettist, een violist. En toch komen er telkens minder mensen.'

'Misschien komen de Judeeërs wel, als onze leiders het eens anders aanpakken. Niet alleen op sabbat luisteren naar wat onze rabbijnen over God zeggen, maar bijvoorbeeld ook op een andere dag zelf Gods daden schilderen'. 'Dat is al geprobeerd', zei één van het groepje, 'Maar ook daar reageren de Judeeërs nauwelijks op. En als ik naar onszelf kijk: Wie van ons heeft zich opgegeven? Of een vriend of een familielid gevraagd om samen te gaan? Introducees zijn welkom.'

Opnieuw werd het stil in de groep. 'We hebben een plan nodig', verbrak iemand de stilte. 'Hoe willen we verder? Wat vinden we belangrijk? Welke acties horen daarbij?' Zou dat de oplossing kunnen zijn?'

Iemand uit de groep gaf het antwoord: 'Zo'n plan hebben we al. Onze leiders hebben het vorig jaar met elkaar opgesteld. We konden allemaal reageren. En weet je hoeveel mensen hebben gereageerd? Niemand. Ook wij niet als trouwe bezoekers van de wekelijkse ontmoeting.'

Het werd ongemakkelijk stil. De sfeer van het gebruikelijke ontspannen praten, was radicaal veranderd. Toen stelde iemand de vraag: 'Wat staat er dan in dat plan?'

Het was even zoeken, want uit het hoofd wist niemand het meer. Als ze het al geweten hadden. Gevonden! 'Het gaat om een gedeeld geloof in God door een georganiseerde gemeenschap van leden met een gezicht in de samenleving. Van die drie invalshoeken 'geloof', 'gemeenschap' en 'gezicht in de samenleving', is 'geloof' nu de belangrijkste'. Weer viel er een diepe stilte. Ieder dacht na over die kern van het plan, dat ze ongezien hadden aangenomen. Het gaat om samen geloven.

Iemand verbrak de spanning: 'Mooi, dat er al een aangenomen plan ligt! Hoeven we dat niet meer te maken.' De groep kon hier wel om lachen; een lekkere, nuchtere opmerking. De man vervolgde: 'En laten we ons dan ook niet meer gek maken over wat dan ook. Ja, het is waar, dat onze dochters en zonen getrouwd zijn met mannen en vrouwen uit Babylon. Ja, het is waar, dat er nog maar weinig Judeeërs naar de wekelijkse ontmoeting gaan. Ja, het is waar, dat we gemiddeld fors op leeftijd zijn. Ja, het is waar, dat de Judeeërs ruim in de minderheid zijn in Babel. Ja, het is waar dat er op de tijd van onze wekelijkse ontmoeting, ook veel andere dingen te doen zijn. Dat en nog veel meer is allemaal waar.

Maar het is toch ook waar, dat we mogen vertrouwen op God? Dat God niet los laat, wat Zijn hand begon? Sprak Jesaja niet de boodschap van God: 'Wees niet bang, want Ik zal met je meegaan?'

Weer werd het stil, maar nu anders. Misschien is er toch nog hoop. Als zij hun geloof maar op de eerste plaats stellen. Een andere Judeeër stond op. 'Herinneren jullie nog waarom we hier in Babel zijn?'

De Judeeërs dachten na. Nu geen snel wijzen naar anderen of naar trends in de samenleving. Nu overdenken wat zij zelf destijds in Juda gedaan hadden.

Met enige schroom klonken er oprechte reacties: 'We zijn destijds te gemakzuchtig geweest in Juda, meer gericht op een comfortabel leven, dan op leven met God.' 'De wekelijkse samenkomst was meer een gewoonte, dan een godsdienstoefening.' 'Alleen door ons eigen gedrag zijn we nu hier in Babel, weggevoerd uit Juda.'

Het werd drukkend stil. 'Niet somber worden', herhaalde de Judeeër. 'Wij zijn er toch nog? God is er toch nog? God heeft toch gezegd dat we niet bang hoeven te zijn? God heeft toch gezegd dat Hij het werk wat Zijn hand begon, niet los laat?'

In stilte lieten de Judeeërs deze woorden op zich inwerken. Toen knikten ze instemmend. Ja, zo is het: 'Ga met God en Hij zal met je zijn!'

Dat willen ze. Dat kunnen ze. Dat gaan ze doen, vanaf vandaag.

Ze drinken de laatste slok van hun koffie en vol geloof, hoop en liefde gaan ze de wereld in.
Ds. Marjan Zebregs

Beste lezer,

Streekverband De Tien is in 2008 ontstaan uit het "Hervormd Streekverband van Diaconieën" en "De Tien." Al méér dan 50 jaar werkt onze adviescommissie voor diaconale hulp wereldwijd. Vanaf het begin van de kerk is het dienen van je naasten, van mensen en de wereld één van haar belangrijkste taken. Dit zetten wij voort als adviescommissie van Streekverband De Tien samen met leden van de 16 aangesloten Westlandse diaconieën.

Er zijn altijd zes ontwikkelingshulp projecten, die elk gedurende zes jaar ondersteund worden. De zes projecten van dit moment zijn: Girls Empowerment Foundation (Kenia), Stichting A Cup For Humanity (Rwanda), Stichting De Zaaier (Noordoost-Congo), Stichting Elim (Indonesië), Stichting Jarikin (Haïti), en Westland4Gambia (Gambia).

Het zijn allemaal projecten met **Westlandse roots**. Veel Westlanders hebben een hart voor ontwikkelingsprojecten in het buitenland. Hierdoor ondersteunen wij als adviescommissie samen met de kerkgemeenschappen zes verschillende en impactvolle projecten/initiatieven en dragen we bij aan een betere toekomst voor mensen verspreid over de wereld. Het minimum streefbedrag om jaarlijks per doel te schenken is €10.000 en tot op heden hebben we daar altijd aan kunnen voldoen. Eind 2022 hebben we met de 16 aangesloten kerken aan elk doel zelfs een bedrag van €11.500 kunnen overmaken.

Ons doel als adviescommissie van Streekverband De Tien is om een inspiratiebron te zijn binnen de gemeenten, de projecten te ondersteunen en om de samenwerking tussen de diaconieën te bevorderen. Tijdens onze vijf bijeenkomsten per jaar stellen we de actuele activiteiten van de aangesloten diaconieën aan de orde en bespreken we ervaringen, ideeën en suggesties zodat we van elkaar leren. Ook komen de medewerkers van de doelen regelmatig vertellen over de voortgang en nieuwe ontwikkelingen. Daarnaast nodigen we ook gastsprekers uit. Zo kunnen we samen nog meer betekenen voor hulpbehoevende mensen aan de andere kant van de wereld. Uiteraard raad ik u aan een kijkje te nemen op de websites van deze bijzondere projecten om in veel meer detail (en met behulp van foto's) een idee te krijgen van het mooie werk dat wordt verricht. Namens alle projecten, hartelijk dank voor uw steun. U helpt zo deze mooie projecten verder te ontwikkelen zodat veel mensen aan een betere toekomst kunnen werken!

Met vriendelijke groet, Dini Wagner, namens Streekverband De Tien.

Samen, protestants kerkblad voor Westland, Hoek van Holland en Midden-Delftland

Samen is een papieren kerkblad dat wekelijks per post bij de abonnees wordt thuisbezorgd. Ruim een jaar zit ik in de redactie van Samen. Dat doe ik vooral naast mijn werk voor De Lichtbron. Zo'n zes keer per jaar vul ik de achterkant van Samen met onder andere een column. Deze column valt nu ook te lezen op onze website. Tot voor kort begon de kopij uit Wateringen onder een foto waar de Pleinkerk en De Lichtbron in één beeld op staan. In overleg met ds. Jan Henzen staat sinds deze week de tekst van de Pleinkerk onder een foto van de Pleinkerk en onze tekst onder een foto van onze kerk. Precies zoals het bij alle andere (wijk)gemeenten het geval is om het de lezers gemakkelijk te maken.

Ds. Marjan Zebregs

Uitnodiging vrijdag 16 juni 14 uur mini-symposium in Rotterdam

Ds. Gerrit van Meijeren is 'onze' classispredikant van Zuid-Holland Zuid. Vorig jaar is hij gepromoveerd. Van Meijeren deelt de conclusies van zijn onderzoek graag met u onder

de titel 'Wij vallen alleen, maar worden samen gered', met als ondertitel: Van Gennep en de ontmoeting tussen kerk en cultuur en wat dat voor vandaag betekent. Drie sprekers reageren op Van Meijeren en ook de aanwezigen mogen reageren. Locatie: Pelgrimvaderskerk, Aelbrechtskolk 20, 3024 RE Rotterdam. Toegang is gratis. Voorkennis van het thema is niet nodig. Graag aanmelden voor maandag 12 juni bij classis scriba Ria Damsteegt: r.damsteegt@protestantsekerk.nl

Als een lange reis

Tot Pinksteren gedichten uit de bundel 'Geleid door Zijn hand' van Frits Deubel.

't Is als een lange tocht
met hoogten en met dalen,
met slagen en met falen,
met geven en met halen
en vinden wat je zoekt.

't Is als een lange reis
met bergen en met kloven,
met twijf'len en geloven,
met uitzien naar hierboven:
het hemels paradijs!

Van de redactie

Protestantse gemeente De Lichtbron, algemene informatie

- Predikant: ds. Marjan Zebregs, predikant@protestantsekerk-delichtbron.nl
- Scriba: Harmke Verkerk-de Vries en Bert Bosker , scriba@protestantsekerk-delichtbron.nl
- www.protestantsekerk-delichtbron.nl
- Uw kopij graag inleveren in Word:
donderdag vóór 12.00 uur via nieuwsbriefdelichtbron@gmail.com.

